

Van Hembrug terug naar de Houtwerker

Nog even een blik op de vroegere woningen van de brugwachters en het pontpersoneel en dan lopen we de Pieter Gijssenlaan in. Hier was ook de opgang naar Halte Hembrug.

Allereerst passeren we de Noritfabrieken, tegenwoordig bekend onder de naam Cabot Norit.

Het bedrijf ontstond in 1912 uit de suikerindustrie. Om helder wit suiker te produceren was het nodig de laatste verkleuringen weg te nemen met behulp van actieve koolstof. Hiervoor waren koolstofkorrels nodig die in eerste gemaakt werden uit houtafval van de firma Van Wessems, maar later werd er turf voor gebruikt uit Drente. De norittabletjes die we slikken bij diarree maken maar een heel klein deel uit van de productie. Het meeste actieve koolstof wordt op industriële schaal gebruikt bij verschillende processen. Daarnaast is de toepassing van actieve koolstofkorrels als absorptiemiddel in bijvoorbeeld gasmaskers en zuiveringsinstallaties heel belangrijk.

Even later passeren we het grote terrein van Hornbach en diverse andere bedrijven. Dit was eens het terrein van Bruynzeel. In 1897 werd de stoomtimmerfabriek De Arend in Rotterdam door Cornelis Bruynzeel opgericht. Na een grote brand in 1919 liet hij in Zaandam een nieuwe deurenfabriek bouwen. Hier werd zijn zoon Cornelis Bruynzeel jr. de directeur. In 1992 was het gedaan met het bedrijf Bruynzeel. De productie in Zaandam werd gestaakt en de gebouwen raakten in verval.

Bruynzeel maakte jarenlang gebruik van beroemde Nederlandse ontwerpers. Vilmos Huszàr en Piet Zwart waren reeds in Rotterdam actief. Piet Zwart was niet alleen een bekende grafische ontwerper, maar ontwierp ook voor Cornelis Bruynzeel de bekende villa De Stormhoek, inclusief een groot deel van het meubilair. In 1937 ontwierp hij de eerste Bruynzeelkeuken voor de massabouw. Van groot belang was hierbij de standaardisatie waardoor fabrieksmatig kon worden gefabriceerd.

De architect voor het hoofdkantoor en een aantal loodsen was Jan Wils, hij was ook de ontwerper van het Olympische Stadion in Amsterdam. Als je de ingang van het kantoor en het Olympisch Stadion met elkaar vergelijkt, beseft je hoeveel waardevol cultuurgoed uit de twintigste eeuw hier vernietigd is. Een deel van het fabrieksgebouw is nu in gebruik als Loods 5.

De situatie in 1997

Aan het eind van de Pieter Gijsenlaan zijn we weer terug bij de Houtwerker.